

Skarga wniesiona w dniu 10 grudnia 2004 r. przez Association Coopération des Bibliothèques de Bretagne (COBB) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-485/04)

(2005/C 57/54)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 10 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga **Association Coopération des Bibliothèques de Bretagne** (COBB), z siedzibą w Rennes (Francja), reprezentowanej przez adwokata Jean-Paula Martina przeciwko **Komisji Wspólnot Europejskich**.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich nr 1116 z dnia 9 września 2003 r. w części dotyczącej COBB.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy decyzji Komisji wyłączającej akcję „Réseau des périodiques de Bretagne, 1999” (Sieć periodyków w Bretanii, rok 1999), dla której skarżąca złożyła wniosek o dotację z EFRR (Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, zwanego dalej „EFRR”), z wydatków kwalifikujących się do finansowania z Programu Cel 5b Bretania 1994-1999.

Skarżąca ubiegała się o tę pomoc finansową w ramach programu rozwoju obszarów wiejskich i nadmorskich pod nazwą Morgane 2, uruchomionego dla Regionu Bretanii i dotyczącego Celu 5b na lata 1994-1999. Program ten określa wszystkie działania mogące skorzystać ze wspólnotowej pomocy finansowej, w tym także działanie A 215, mieszczące się w priorytecie A, mającym na celu uaktywnienie rynku pracy, a w szczególności, w ramach środka nr 2 zmierzającego do zwiększenia konkurencyjności przedsiębiorstw poprzez rozwój telepracy oraz dostępu do usług świadczonych na odległość.

W rzeczywistości akcja „Réseau des périodiques en Bretagne” polega na ustanowieniu za pomocą sieci instytucji, infrastruktury technicznej i informatycznej w celu zarządzania bazą danych złożoną z artykułów z czasopism i opracowań naukowych dotyczących Bretanii w celu udostępnienia przez Internet podmiotom decydującym (posłom, dyrektorom przedsiębiorstw, etc.) przydatnych informacji na temat tego regionu. Chodzi tu o działania wspierające i podnoszące jakość informacji oraz decyzji podejmowanych przez osoby ze strefy gospodarczej w celu zwiększenia konkurencyjności przedsiębiorstw.

O wydaniu spornej decyzji Prefektura regionu zawiadomiła skarżącą dopiero po podpisaniu dwóch umów o przyznanie dotacji.

Na poparcie swych żądań skarżąca formułuje trzy zarzuty. Pierwszy z nich dotyczy błędu w uzasadnieniu, drugi zawiera argumenty oparte na naruszeniu zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, trzeci oparty jest na niedopełnieniu obowiązku uzasadnienia.

Skarżąca twierdzi w tym względzie, że:

- w przeciwieństwie do twierdzeń pozwanej, jej siedziba znajduje się na obszarze kwalifikującym się do Celu, ponieważ działanie 215 priorytet A nie przewiduje żadnego wymogu dotyczącego siedziby beneficjenta, a w tym przypadku sporny obszar to całość obszaru 5b, czyli „obszar wiejski i nadmorski” Bretanii. Z drugiej strony działanie 215 wymienia oddzielnie „stowarzyszenia i organizacje rozwoju gospodarczego”, co wskazywałoby, że oba pojęcia nie mogą być mylone;
- umowa o przyznanie dotacji podpisana między skarżącą i Prefekturą dnia 31 grudnia 2001 r. zawierała konkretne zapewnienia, na podstawie których skarżąca powzięła oczekiwania oparte na kontynuacji spornego działania. Ponadto, dotacja Unii Europejskiej z tytułu Programu 5b w wysokości 10.976 euro została skarżącej rzeczywiście wypłacona w marcu 2002 r.;
- właściwe uregulowania wspólnotowe nie czyniły odniesienia do możliwości zniesienia dotacji ani żądania jej przeniesienia z tytułu EFRR;
- sporna decyzja zawierała tylko ogólne odniesienie do zastrzeżenia wniesionego przez międzyministerialny komitet koordynacji kontroli, natomiast nie zawierała wystarczających i szczegółowych wyjaśnień umożliwiających zrozumienie powodów, dla których Komisja uznała akcję za nie kwalifikującą się na finansowanie.

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2004 r. przez Christosa Michaila przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-486/04)

(2005/C 57/55)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 13 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Christosa Michaila, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez adwokata Haralambosa Meidanisa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji pozwanej z dnia 20 marca 2004 r. dotyczącej milczącego odrzucenia wniosku o pomoc złożonego przez skarżącego w dniu 20 listopada 2003 r. na podstawie art. 24 Regulaminu Pracowniczego oraz decyzji z dnia 13 września 2004 r. dotyczącej odrzucenia zażalenia skarżącego;
- orzeczenie o kosztach stosownie do rozstrzygnięcia

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik Komisji, złożył w dniu 20 listopada 2003 r. wniosek o pomoc na podstawie art. 24 Regulaminu Pracowniczego podnosząc, że jest ofiarą molestowania psychicznego ze strony administracji jego instytucji. Przez swoją skargę zmierza on do uchylenia decyzji dotyczącej milczącego odrzucenia tego wniosku, jak również uchylenia decyzji odrzucającej jego zażalenie złożone na podstawie art. 90 ust. 2 Regulaminu Pracowniczego.

Skarżący zarzuca pozwanej, że nie uwzględniła jego skarg dotyczących utrzymywanych nieprawidłowości w dziedzinie kontroli i inspekcji współfinansowania wspólnotowego, lecz, wręcz przeciwnie, właśnie z uwagi na jego skargi potraktowała go w sposób mający na celu zastraszenie oraz zaszkodzenie jego karierze. Na poparcie swojej skargi powołuje on art. 12 a, 21 a, 22 b i 24 Regulaminu Pracowniczego, przepisy rozporządzenia finansowego, zasadę dobrej gospodarki finansowej oraz ochrony interesów finansowych Komisji, zasadę sprawiedliwego i słusznego traktowania personelu, jak również oczywisty błąd w ocenie ze strony Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2004 r. przez Falcon Sporting Goods AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-487/04)

(2005/C 57/56)

(Język skargi: francuski)

W dniu 15 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Falcon Sporting Goods AG z siedzibą w Zug (Szwajcaria), reprezentowanej przez adwokata Jörga Weigella przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji R 176/2004-2 drugiej Izby Odwoławczej Urzędu z dnia 29 września 2004 r.;
- obciążenie Urzędu całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony znak towarowy: znak towarowy słowny „BIN LADIN” dla towarów i usług należących do klas 9, 12, 14, 18, 25, 28, 35 i 41 - zgłoszenie nr 2 223 907

Decyzja eksperta: odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: odrzucenie odwołania

Powołane zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Rady nr 40/94. Skarżąca podnosi, że rejestracja zgłoszonego znaku nie byłaby ani sprzeczna z zasadami porządku publicznego, ani z dobrymi obyczajami.

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2004 r. przez Falcon Sporting Goods AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-488/04)

(2005/C 57/57)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 15 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Falcon Sporting Goods AG z siedzibą w Zug (Szwajcaria), reprezentowanej przez adwokata Jörga Weigella przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji R 177/2004-2 Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 29 września 2004 r.
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.